

Sygn. akt I PK 77/15

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie z powództwa R. S.

przeciwko P. [...] w T. [...]

o przywrócenie do pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 12 stycznia 2016 r.,

skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w G.

z dnia 12 czerwca 2014 r., sygn. akt VIII Pa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 12 czerwca 2014 r. Sąd Okręgowy w G. w sprawie z powództwa R. S. przeciwko P. [...] w T. o przywrócenie do pracy, oddalił apelację pozwanego.

Strona pozwana zaskarżyła powyższy wyrok skargą kasacyjną w całości. Zdaniem skarżącego skarga kasacyjna jest oczywiście zasadna, gdyż wyrok Sądu Okręgowego w sposób oczywisty narusza przepisy prawa materialnego, tj. art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (jednolity tekst Dz.U. z 2014 r., poz. 167) w związku z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie powiadamiania przez pracodawcę zarządu zakładowej organizacji związkowej o liczbie osób stanowiących kadrę kierowniczą w zakładzie pracy oraz wskazywania przez zarząd oraz komitet założycielski zakładowej organizacji związkowej

pracowników, których stosunek pracy podlega ochronie, a także dokonywania zmian w takim wskazaniu (Dz.U. z 2003 r. Nr 108, poz. 1013; dalej: rozporządzenie). W ocenie skarżącego z dokonanej przez Sąd błędnej wykładni wskazanych przepisów wynika, że sam wybór na stanowisko członka zarządu związku zawodowego i poinformowanie pracodawcy o takim wyborze jest równoznaczny z objęciem stosunku pracy takiego członka związku zawodowego ochroną przewidzianą w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy o związkach zawodowych. Zdaniem autora skargi pogląd taki w sposób oczywisty stoi w opozycji do art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy o związkach zawodowych i § 2 ust. 1 rozporządzenia, zgodnie z którymi szczególna ochrona stosunku pracy w nim przewidziana powstaje z chwilą imiennego wskazania uchwałą zarządu tej organizacji związkowej jego członka, jako osoby podlegającej wzmożonej ochronie i jednoczesnego powiadomienia pracodawcy o udzieleniu tej ochrony - o imiennej uchwale zarządu zakładowej organizacji związkowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy wielokrotnie wyjaśniał, że jako sąd kasacyjny nie jest sądem powszechnym trzeciej instancji, a skarga kasacyjna nie jest środkiem zaskarżenia przysługującym od każdego rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie z uwagi na przeważający w charakterze skargi kasacyjnej element interesu publicznego. Służy ona kontroli prawidłowości stosowania prawa, nie będąc instrumentem weryfikacji trafności ustaleń faktycznych stanowiących podstawę zaskarżonego orzeczenia. Wniesiona w sprawie skarga nie wykazała znaczenia jej rozstrzygnięcia dla realizacji tej publicznoprawnej funkcji skargi kasacyjnej, względnie potrzeby ujednolicenia orzecznictwa sądów powszechnych i rozwoju jurysprudencji.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Przekonanie Sądu Najwyższego oceniającego na etapie przedsądu o zasadności przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w oparciu o przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga przytoczenia stosownych argumentów, uwzględniających specyfikę tej podstawy warunkującej pozytywne

rozpoznanie wniosku podmiotu wnoszącego skargę kasacyjną. Pojęcie „oczywistości” mieści się w sferze obiektywnej i łączy się z powinnością wykazania, że podniesione zarzuty naruszenia wskazanych przepisów są zasadne *prima facie*, bez dokonywania głębszej analizy tekstu tych przepisów i bez doszukiwania się ich znaczenia (postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 kwietnia 2007 r., I CSK 100/07, niepubl.; z 30 czerwca 2007 r., II CSK 184/07, Lex 560541). Istotne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, LEX nr 82274).

Z uzasadnienia skargi kasacyjnej nie wynika oczywista zasadność w przedstawionym powyżej znaczeniu. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 12 stycznia 2011 r., II PK 184/10, OSNP 2012 nr 5-6, poz. 64, jeśli pracownik jest członkiem zarządu zakładowej organizacji związkowej, to jest on *ex definitione* upoważniony do reprezentowania tej organizacji wobec pracodawcy. Już z tego wynika, że zarzut naruszenia art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy o związkach zawodowych i § 2 ust. 1 rozporządzenia nie są oczywiste. Nawet bowiem, gdyby przyjąć, jak twierdzi skarżący pracodawca, że dodatkowo konieczna jest uchwała o upoważnieniu pracownika także w wypadku pełnienia przez niego funkcji w zarządzie zakładowej organizacji związkowej, to powyższy pogląd Sądu Najwyższego wskazuje, że nie jest on oczywisty. Jak wynika z dokonanych w sprawie ustaleń związek zawodowy powiadomił pracodawcę zarówno o członkostwie pracownika w zarządzie zakładowej organizacji związkowej, jak i o objęciu ochroną.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.